

**Аудиторська фірма “Баррістер АГЕНС Груп”
Audit Firm “Barrister AGENS Group”**

Код ЄДРПО 31992339

03151, Україна, м. Київ, вул. Народного Ополчення, 26-А"

03186, Україна, м. Київ, вул. А. Антонова, буд.8, кв.30, телефон 241-07-82, факс 243-22-32

e-mail:barister@bigmir.net, http://www.barrister-audit.com.ua

Свідоцтво про внесення в реєстр суб'єктів аудиторської діяльності № 2935,

видане АПУ 30.05.2002 р. рішення № 110.

р/рах 26001217801 у АТ “Райффайзен Банк Аваль” м. Києва, МФО 380805

ЗВІТЩОДОАУДИТУ РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

**АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК
(ЗВІТ НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА)**

*товариства з обмеженою відповідальністю
„Аудиторська фірма „Баррістер АГЕНС Груп”
про результати перевірки річної фінансової звітності
публічного акціонерного товариства
„Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій”
за 2017 рік*

Ми, аудиторська фірма „Баррістер АГЕНС Груп”, виконуємо аудит фінансової звітності публічного акціонерного товариства з обмеженою відповідальністю „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” за 2017 рік. Ми виконуємо аудит згідно з Кодексом етических норм аудиторів. Ряди з більшорадикальних стандартів стосуються бухгалтерів (Кодекс РМСБ) та виключають звітність, виконану в згідності до наявного аудиту фінансової звітності, в таких випадках використання доказів згідно з Кодексом РМСБ. Ми вважаємо, що стурдії наявної звітності докази є достатніми і прийнятними для використання їх як основи для кінцевих думок.

**Відповідальність управлінського персоналу за тільки що наданою
важливими інформаціями, за фінансову звітність**

Управлінський персонал несе відповідальність за надання і достовірне подання фінансової звітності відповідно до Міжнародних стандартах фінансової звітності (далі – МСФД) та за таку систему внутрішнього контролю, яку управлінський персонал виконує потрібно для того, щоб забезпечити складання фінансової звітності, що не містить суттєвих виникнені
спасливих чи горбистих звоїв помилок.

При наданні фінансової звітності управлінський персонал несе відповідальність за об'єкт здатності – публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій”, продовжувати свою діяльність на безперебійній основі, розширюючи, якщо це залежить від нього, що стосується безперервності діяльності, та використовуючи приступи, що не викликають сумніви про безперервність діяльності та обсяг для бухгалтерського обліку, який виконує, якщо не зазначено іншими робочими вимогами аудитору.

Важливий аспект підприємства – це чисті з головної працівницею та головним бухгалтером відповідальність за нагляд за процесом фінансового заповедника та в ті самі порби, що відповідають за складання фінансової звітності.

Акціонерам та керівництву
публічного акціонерного товариства
„Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій”
Адреса : 09113, Україна, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Січневого прориву, буд. 39
Національній комісії
з цінних паперів та фондового ринку
Усім іншим зацікавленим особам та користувачам звітів

ЗВІТ ЩОДО АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Думка

Ми провели аудит фінансової звітності публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” (далі – ПАТ „Білоцерківський завод ЗБК”), що складається з Балансу (Звіту про фінансовий стан) станом на 31 грудня 2017 р., Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) за 2017 рік, Звіту про рух грошових коштів за 2017 рік та Звіту про власний капітал за 2017 рік і приміток до фінансової звітності, включаючи стислий виклад значущих облікових політик.

На нашу думку, фінансова звітність публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій”, що додається, відображає достовірно, в усіх суттєвих аспектах фінансовий стан підприємства станом на 31 грудня 2017 р., її фінансові результати і грошові потоки за рік, що закінчився зазначеною датою, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Основа для думки

Ми провели аудит відповідно до вимог Закону України «Про аудиторську діяльність» і Міжнародних стандартів аудиту (МСА) Міжнародної федерації бухгалтерів (видання 2015 року), що із 01.06.2017 застосовуються в якості національних стандартів аудиту згідно із рішенням Аудиторської палати України від 04.05.2017 №344. Нашу відповідальність згідно з цими стандартами викладено в розділі «Відповідальність аудитора за аудит фінансової звітності» нашого звіту. Ми є незалежними по відношенню до публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” згідно з Кодексом етики професійних бухгалтерів Ради з Міжнародних стандартів етики для бухгалтерів (Кодекс РМСЕБ) та етичними вимогами, застосовними в Україні до нашого аудиту фінансової звітності, а також виконали інші обов'язки з етики відповідно до цих вимог та Кодексу РМСЕБ. Ми вважаємо, що отримані нами аудиторські докази є достатніми і прийнятними для використання їх як основи для нашої думки.

Відповідальність управлінського персоналу та тих, кого наділено найвищими повноваженнями, за фінансову звітність

Управлінський персонал несе відповідальність за складання і достовірне подання фінансової звітності відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі МСФЗ) та за таку систему внутрішнього контролю, яку управлінський персонал визначає потрібною для того, щоб забезпечити складання фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки.

При складанні фінансової звітності управлінський персонал несе відповідальність за оцінку здатності публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” продовжувати свою діяльність на безперервній основі, розкриваючи, де це застосовано, питання, що стосуються безперервності діяльності, та використовуючи припущення про безперервність діяльності як основи для бухгалтерського обліку, крім випадків, якщо управлінський персонал або планує ліквідувати підприємство чи припинити діяльність, або не має інших реальних альтернатив цьому.

Виконавчий орган підприємства на чолі з головою правління та головним бухгалтером відповідають за нагляд за процесом фінансового звітування та є ті самі особи, що відповідають за складання фінансової звітності.

Відповіальність аудитора за аудит фінансової звітності

Нашиими цілями є отримання обґрунтованої впевненості, що фінансова звітність у цілому не містить суттєвого викривлення внаслідок шахрайства або помилки, та випуск звіту аудитора, що містить нашу думку. Обґрунтована впевненість є високим рівнем впевненості, проте не гарантує, що аудит, проведений відповідно до МСА, завжди виявить суттєве викривлення, якщо воно існує. Викривлення можуть бути результатом шахрайства або помилки; вони вважаються суттєвими, якщо окремо або в сукупності, як обґрунтовано очікується, вони можуть впливати на економічні рішення користувачів, що приймаються на основі цієї фінансової звітності.

Виконуючи аудит відповідно до вимог МСА, ми використовуємо професійне судження та професійний скептицизм протягом усього завдання з аудиту. Крім того, ми:

- ідентифікуємо та оцінюємо ризики суттєвого викривлення фінансової звітності внаслідок шахрайства чи помилки, розробляємо й виконуємо аудиторські процедури у відповідь на ці ризики, а також отримуємо аудиторські докази, що є достатніми та прийнятними для використання їх як основи для нашої думки. Ризик не виявлення суттєвого викривлення внаслідок шахрайства є вищим, ніж для викривлення внаслідок помилки, оскільки шахрайство може включати змову, підробку, навмисні пропуски, неправильні твердження або нехтування заходами внутрішнього контролю;
- отримуємо розуміння заходів внутрішнього контролю, що стосуються аудиту, для розробки аудиторських процедур, які б відповідали обставинам, а не для висловлення думки щодо ефективності системи внутрішнього контролю;
- оцінюємо прийнятність застосованих облікових політик та обґрунтованість облікових оцінок і відповідних розкриттів інформації, зроблених управлінським персоналом;
- доходимо висновку щодо прийнятності використання управлінським персоналом припущення про безперервність діяльності як основи для бухгалтерського обліку та, на основі отриманих аудиторських доказів, робимо висновок, чи існує суттєва невизначеність щодо подій або умов, які поставили б під значний сумнів можливість підприємства продовжити безперервну діяльність. Якщо ми доходимо висновку щодо існування такої суттєвої невизначеності, ми повинні привернути увагу в своєму звіті аудитора до відповідних розкриттів інформації у фінансовій звітності або, якщо такі розкриття інформації є неналежними, модифікувати свою думку. Наші висновки ґрунтуються на аудиторських доказах, отриманих до дати нашого звіту аудитора. Втім майбутні події або умови можуть примусити підприємство припинити свою діяльність на безперервній основі;
- оцінюємо загальне подання, структуру та зміст фінансової звітності включно з розкриттями інформації, а також те, чи показує фінансова звітність операції та події, що покладені в основу її складання, так, щоб досягти достовірного відображення.

Ми повідомляємо тих, кого наділено найвищими повноваженнями, інформацію про запланований обсяг і час проведення аудиту та суттєві аудиторські результати, включаючи будь-які суттєві недоліки заходів внутрішнього контролю, виявлені нами під час аудиту.

Ми також надаємо тим, кого наділено найвищими повноваженнями, твердження, що ми виконали відповідні етичні вимоги щодо незалежності, та повідомляємо їх про всі стосунки й інші питання, які могли б обґрунтовано вважатись такими, що впливають на нашу незалежність, а також, де це застосовано, щодо відповідних застережних заходів.

З переліку всіх питань, інформація щодо яких надавалась тим, кого наділено найвищими повноваженнями, ми визначили ті, що мали найбільше значення під час аудиту фінансової звітності поточного періоду, тобто ті, які є ключовими питаннями аудиту. Ми описуємо ці питання в своєму звіті аудитора крім випадків, якщо законодавчим чи регуляторним актом заборонено публічне розкриття такого питання, або якщо за вкрай виняткових обставин ми визначаємо, що таке питання не слід висвітлювати в нашому звіті, оскільки негативні наслідки такого висвітлення можуть очікувано переважити його корисність для інтересів громадськості.

ЗВІТ ЩОДО ВИМОГ ІНШИХ ЗАКОНОДАВЧИХ І НОРМАТИВНИХ АКТІВ

Аудит річної фінансової звітності публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” станом на 31.12.2017 р. проведено Аудитором, відповідно до умов Договору № 41/17 на виконання завдання з надання впевненості (Аудит) від 12 січня 2017 року.

Звіт про розгляд додаткової інформації (розкривається згідно вимог державного регулятора - Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку)

Цей параграф Аудиторського висновку (звіту незалежного аудитора) від 31 березня 2018 року товариства з обмеженою відповідальністю «Аудиторська фірма «Баррістер АГЕНС Груп» складено у відповідності до Міжнародних стандартів аудиту 700,705,706 та до вимог рішень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 03.12.2013 за № 2826 «Про затвердження Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів» та від 16.12.2014 за № 1713 «Про затвердження Змін до Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів», у зв'язку з наданням публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” регулярної звітної інформації емітента акцій до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, та базується на даних бухгалтерського обліку, звітності та первинних документах публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій”, що були надані аудиторам керівниками та працівниками товариства, яка вважається надійною і достовірною.

Питання, які викладені нижче, розглядувалися аудиторами лише в рамках проведеного нами аудиту річної фінансової звітності публічного акціонерного товариства „Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій” за 2017 рік, на підставі принципу суттєвості відповідно до вимог Міжнародних стандартів аудиту.

2.1. Основні відомості про емітента акцій

Повне найменування суб'єкта підприємництва	Публічне акціонерне товариство «Білоцерківський завод залізобетонних конструкцій»
Код за Єдиним Державним реєстром підприємств і організацій України (ЄДРПОУ)	00130659
Дані про державну реєстрацію	<p>Виписка з Єдиного Державного реєстру підприємств та організацій України АБ № 474425 від 03.05.2012 року.</p> <p>Дата та номер запису в ЄДР 27.04.2012 року 1 353 105 0012 000031</p> <p>видане виконавчим комітетом Білоцерківської міської ради Київської області</p>
Первинна дата реєстрації установчих документів та орган реєстрації	Статут зареєстровано 12.05.1996 року, свідоцтво реєстрації серії А01 № 339773, видане відділом державної реєстрації Білоцерківської міської ради
Дата реєстрації змін та доповнень до установчих документів та орган реєстрації	<p>- Нова редакція Статуту зареєстрованого 29.04.2010 року за № 1 353 105 0009 000031 виконавчим комітетом Білоцерківської міської ради Київської області (протокол загальних зборів акціонерів № 1 від 15.04.2010 року) - зміна назви організаційно – правової форми на підставі внесення змін у законодавство України.</p> <p>- Нова редакція Статуту зареєстрованого 12.05.2012 року за № 1 353 105 0012 000031 виконавчим комітетом Білоцерківської міської ради Київської області (протокол загальних зборів акціонерів № 1 від 10.04.2012 року) – внесення змін до Статуту шляхом викладення його в новій редакції.</p>
Фактичне місцезнаходження:	09113, Україна, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Січневого прориву, буд. 39
Телефон	(04563) 34-05-95
Основні види діяльності	КВЕД: 23,61 – Виготовлення виробів із бетону для будівництва. 46.73 – Оптова торгівля деревиною, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням.
Номер свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів	№ 9/27/1/09 від 27.04.2009 року видане Територіальним управлінням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку в м. Києві та Київській області 27.04.2009 року.
Код цінних паперів (ISIN)	UA 4000055842, виписка з реєстру Національного Депозитарію України від 26.05.2009 року

Публічне акціонерне товариство «Білоцерківський завод залізобетонних виробів» не має територіально відокремлених структурних одиниць, філій та представництв, які виділені на окремий баланс.

2.2. Основні відомості про аудиторську фірму

Товариство з обмеженою відповідальністю «Аудиторська фірма «Баррістер АГЕНС Груп», код 31992339, тел./факс (044)241-07-82/243-22-32, вул. Народного Ополчення, 26-А, Київ, 03151 вул. А.Антонова, буд.8, кв.30, Київ, 03186.

Свідоцтво про реєстрацію серії А01 № 770521 від 23.04.2002 року, № запису в ЄДР 10701070009010410.

Свідоцтво про внесення в реєстр суб'єктів аудиторської діяльності № 2935, видане аудиторською палатою України на підставі рішення №110 від 30 травня 2002 року, термін дії до 23.02.2022 р., та включена до Переліку аудиторських фірм, які відповідають критеріям для проведення обов'язкового аудиту на підставі рішення Аудиторської палати України (надалі - АПУ) від 20.12.2012 року за № 262/3

e-mail:barister@bigmir.net, http://www.barrister-audit.com.ua

Директор Цимбал Галина Дмитрівна, сертифікат аудитора Серії А №004349, виданий АПУ 29 вересня 2000 року рішенням № 94, термін дії до 29.09.2019 року.

2.3. Основні принципи , методи і процедури та інші важливі аспекти облікової політики та бухгалтерського обліку

Публічне акціонерне товариство «Білоцерківський завод залізобетонних виробів» веде бухгалтерський облік господарських операцій щодо майна і результатів своєї діяльності в натуральних одиницях та в узагальненому грошовому виразі, шляхом безперервного документального і взаємопов'язаного їх відображення.

Ведення бухгалтерського обліку покладається на бухгалтерію під керівництвом головного бухгалтера. У своїй роботі головний бухгалтер і працівники бухгалтерії керуються затвердженими посадовими інструкціями, які визначають розподіл обов'язків і встановлюють відповідальність кожного працівника. Кількісний та якісний склад бухгалтерії визначається штатним розписом і затверджується окремим наказом керівника підприємства.

Бухгалтерський облік Товариства ведеться відповідно до Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність», Положення (стандартів) бухгалтерського обліку, інших нормативних актів, що регламентують ведення бухгалтерського обліку України.

Ведення бухгалтерського обліку в Товаристві здійснюється за єдиним робочим плану рахунків, розробленим виходячи з Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999г. № 291, зі змінами та доповненнями.

Бухгалтерський облік на підприємстві здійснюється із застосуванням комп'ютерної бухгалтерської програми «1С». Складені журнали-ордери та інші облікові регистри щомісяця роздруковуються з комп'ютерної програми, підписуються бухгалтером чи іншим виконавцем, який відповідає за складання облікового документа.

Відповідальність за відповідність реєстрів обліку, порядку й способу реєстрації та узагальнення інформації, передбачених цією комп'ютерною програмою, вимогам законодавства, покладається на голову правління та головного бухгалтера підприємства.

Всі первинні документи та реєстри, фінансова, статистична звітність та інша документи, виготовлені як на паперових, так і на магнітних носіях інформації (дискети, компакт-диски інше), зберігаються в архіві підприємства за юридичною адресою товариств протягом строку зберігання, встановленого відповідно до законодавства.

При перевірці було встановлено, що фінансова звітність за 2017 рік складена на підставі облікових регистрів, дані які відображені в первинних документах відповідають даним аналітичного та синтетичного обліку, даним журналів-ордерів та інших облікових регистрів. Стан наявних первинних документів, аналітичних відомостей, журналів-ордерів та інших облікових регистрів обліку задовільний.

Положення «Про облікову політику підприємства», затверджене керівництвом підприємства згідно наказу № 4-МСФЗ від 10.01.2012 року.

Протягом періоду, що перевіряється, на підставі проведених аудитором тестів, можна зазначити, що бухгалтерський облік ведеться в ПАТ «Білоцерківський завод ЗБК» відповідно до вимог Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р., № 996-XIV, затверджених Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, інших нормативних

документів з питань організації бухгалтерського обліку та оподаткування та Положення товариства «Про облікову політику підприємства».

Облікова політика ПАТ «Білоцерківський завод ЗБК» за період з 01.01.2017 року по 31.12.2017 року включно не змінювалась.

Опис облікової політики підприємства та відповідність її законодавству України

Облікова політика ПАТ «Білоцерківський завод ЗБК» розкриває основи, стандарти, правила й процедури обліку, які застосовуються підприємством при веденні обліку і складанні фінансової звітності. Вона встановлює принципи визнання та оцінки об'єктів обліку, визначення та деталізації окремих статей фінансової звітності підприємства.

Керівництво підприємства визначає і приймає політику таким чином, щоб у фінансовій звітності була представлена інформація, що:

- доречна для потреб користувачів при прийнятті рішень;
- вірогідно представляє результати і фінансовий стан підприємства;
- відображає економічний зміст подій і операцій, а не тільки їхню юридичну форму.

У своїй діяльності підприємство будує прогнози та формує свої очікування щодо майбутніх подій і умов. Такі прогнози називаються обліковими оцінками. Наприклад, застосування облікової оцінки потрібно для визначення:

- величини резерву сумнівних боргів;
- ступеня знецінення запасів;
- справедливої вартості фінансових активів і зобов'язань;
- терміну корисного використання основних засобів.

Метою фінансової звітності є надання такої інформації про фінансовий стан, результати діяльності і грошових потоків підприємства, що була б корисна користувачам при прийнятті економічних рішень. Фінансова звітність також показує результати керування ресурсами, довіреними керівництву підприємства. Для досягнення цієї мети фінансова звітність забезпечує інформацію про наступні показники підприємства:

- активах;
- зобов'язаннях;
- власному капіталі;
- доходах та витратах, включаючи прибутки та збитки;
- рух грошових коштів.

Достовірне та об'єктивне подання.

Фінансова звітність повинна забезпечувати достовірне та об'єктивне подання фінансового становища, результатів діяльності та змін у фінансовому стані підприємства. Застосування основних якісних характеристик дозволяє забезпечити достовірне та об'єктивне складання фінансової звітності.

Загальні вимоги до фінансової звітності відповідають вимогам Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р., № 996-XIV, Міжнародних стандартів фінансової звітності, інших нормативних документів з питань організації бухгалтерського обліку та містять розділи :

- Мета фінансової звітності
- Склад та елементи фінансової звітності
- Якісні характеристики фінансової звітності
- Принципи підготовки фінансової звітності
- Основні принципи оцінки статей звітності та визнання статей балансу .

Методи бухгалтерського обліку та відображення в фінансової звітності окремих статей звітності відповідають вимогам Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р., № 996-XIV, Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), інших нормативних документів з питань організації бухгалтерського обліку та містять розділи :

- **Баланс** (Відображає облік усіх рахунків та субрахунків бухгалтерського обліку та їх відображення в статтях балансу).
- **Фінансові результати** (Облікова політика передбачає : визнання та класифікація доходу, оцінка доходу , визнання витрат, склад витрат, визначення прибутку (збитку) за звітний період, елементи операційних витрат , розрахунок показників прибутковості акцій, визначає методологічні засади формування інформації про чистий прибуток на одну просту акцію та її

розкриття у фінансовій звітності, показники чистого прибутку на одну просту акцію і скоригованого чистого прибутку на одну просту акцію).

• **Рух грошових коштів** (Облікова політика передбачає оцінку, класифікацію, методологію та розкриття інформації по наступним напрямкам діяльності підприємства, рух грошових коштів у результаті операційної діяльності, рух грошових коштів у результаті інвестиційної діяльності, рух грошових коштів у результаті фінансової діяльності, зміна величини грошових коштів за звітний період).

• **Звіт про власний капітал** (Метою складання звіту про власний капітал є розкриття інформації про зміни у складі власного капіталу підприємства протягом звітного періоду а також порівняння з даними попереднього звітного періоду).

• **Розкриття інформації у фінансовій звітності** (Визначає: порядок надання та оформлення інформації, яка є суттєвою для користувачів фінансової звітності, визначені критерії суттєвості).

• **Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах** (Визначає порядок та внесення змін в бухгалтерський облік та фінансову звітність, в облікову політику, зміни в облікових оцінках, виправлення помилок, перелік подій після дати балансу, орієнтовний перелік подій, яка надає додаткову інформацію про обставини, що існували на дату балансу, орієнтовний перелік подій, які вказують на обставини, що виникли після дати балансу).

• **Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін** (визначає: порядок надання додаткових документів щодо пов'язаних сторін, методологічні засади формування інформації про операції пов'язаних сторін, методи оцінки активів і зобов'язань в операціях пов'язаних сторін, порядок виплат управлінському персоналу).

• **Примітки до річної фінансової звітності та інша звітність** (визначає порядок розкриття інформації для кожного класу і виду активів, фінансових інструментів, зобов'язань, методи визнання облікових оцінок, методи визначення ризиків і відсоткових ставок, методи визначення справедливої вартості і припущення, перелік подій які впливають на прийняття рішень про відмови від переоцінок.

Внутрішній контроль за веденням бухгалтерського обліку та заповненням і поданням фінансової звітності згідно Наказу «Про облікову політику» покладається на голову правління та головного бухгалтера підприємства.

Основними принципами складання фінансової звітності відповідно до Принципів підготовки фінансової звітності та МСБО (IAS) 1 «Подання фінансової звітності» є:

• принцип нарахування (результати операцій та інших подій визнаються, коли вони здійснюються, а не коли отримані чи сплачено кошти, і відображаються у фінансової звітності у тому періоді, до якого відносяться);

• безперервність (фінансова звітність складається з урахуванням припущення, що це підприємство є безперервно діючим і залишається діючим у найближчому майбутньому);
• періодичності;
• історичної(фактичної) собівартості;
• єдиного грошового вимірювання.

При виборі і застосуванні облікових політик Підприємство керується відповідними Міжнародними стандартами фінансової звітності і інтерпретаціями, з урахуванням роз'яснень з їхнього застосування, затверджених Радою з міжнародних стандартів фінансової звітності. За відсутності конкретних стандартів, і інтерпретацій, керівництво підприємства самостійно розробляє облікову політику й забезпечує її застосування в такий спосіб, щоб інформація, представлена у фінансовому звітності, відповідала концепції, принципам, якісним характеристикам та інших вимогами МСФЗ (IFRS).

Відповіальність за дотриманням облікової політики покладено на голову правління та головного бухгалтера.

Обмеження при досягненні доречності та надійності інформації.

Своєчасність. У випадку невиправданої затримки в поданні інформації можлива втрата її доречності. Для своєчасного подання інформації часто буває необхідно звітувати до з'ясування всіх аспектів операції або іншої події господарської діяльності, тим самим знижуючи надійність інформації що надається. І навпаки, якщо звітність затримана до з'ясування всіх аспектів, інформація може виявитися надзвичайно надійною, але мало корисною для користувачів, які повинні були приймати рішення вчасно. У досягненні балансу між доречністю й надійністю, превалюючим міркуванням є достатність інформації для ухвалення економічного рішення.

Баланс між вигодами та витратами. Співвідношення між вигодами та витратами - це принципове обмеження, а не якісна характеристика. Вигоди від інформації повинні перевищувати витрати на її одержання.

Достовірне та об'єктивне подання. Фінансова звітність повинна забезпечувати достовірне та об'єктивне подання фінансового становища, результатів діяльності та змін у фінансовому стані підприємства. Застосування основних якісних характеристик дозволяє забезпечити достовірне та об'єктивне складання фінансової звітності.

Сфера застосування облікової політики.

Дана облікова політика призначена для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності публічного акціонерного товариства "Білоцерківський завод ЗБК" у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності, що прийняті Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України, а також податкової звітності на підставі облікових даних.

Фінансова звітність Товариства, складена за Міжнародними стандартами фінансової звітності використовується для складання податкової звітності з врахуванням вимог податкового законодавства України.

Даним Положенням мають керуватися всі особи, пов'язані в своїй діяльності з вирішенням всіх питань, регламентованих облікової політикою:

- керівництво Товариства;
- керівники структурних підрозділів, які відповідальні за організацію та стан обліку у підпорядкованих їм підрозділах;
- працівники служб і відділів, відповідальні за своєчасну розробку, перегляд, доведення нормативно-довідкової інформації до підрозділів - виконавців;
- працівники всіх служб і підрозділів, відповідальні за своєчасне надання первинних документів у бухгалтерію;
- працівники бухгалтерії, відповідальні за вчасне й якісне виконання всіх видів облікових робіт і складання достовірної звітності всіх видів;
- інші працівники.

Функціональна валюта та валюта подання.

Функціональною валютою та валютою подання фінансової звітності Товариства є національна валюта України - українські гривні.

Облік та відображення в фінансовій звітності операцій в іноземній валюті здійснюється відповідно до МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів».

Операції в валютах, які відрізняються від функціональної валюти Товариства, вважаються операціями в іноземних валютах. Операції в іноземній валюті відображаються під час первісного визнання у функціональній валюті з застосуванням до суми в іноземній валюті курсу «спот» на дату здійснення операції. Курс «спот» - це валютний курс у разі негайної купівлі-продажу валюти. Товариство визнає валютним курсом «спот» офіційний курс Національного банку України між функціональною валютою та іноземною валютою на вказану дату.

На кінець кожного звітного періоду:

- а) монетарні статті в іноземній валюті перераховуються з застосуванням курсу при закритті;
- б) немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, перераховуються з застосуванням валютного курсу на дату операції;
- в) немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, перераховуються застосовуючи валютні курси на дату визначення справедливої вартості.

Курсові різниці, що виникають при розрахунках за монетарними статтями або при переведенні монетарних статей за курсами, які відрізняються від тих, за якими вони переводилися при первісному визнанні протягом періоду або у попередній фінансовій звітності, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Курсова різниця виникає тоді, коли монетарні статті виникають від операції в іноземній валюті, а зміна у валютному курсі відбувається в період між датою операції і датою розрахунку. Коли розрахунки за операцією здійснюються протягом того самого облікового періоду, в якому операція відбулася, тоді вся курсова різниця визнається в цьому періоді. Проте, коли розрахунок за операцією здійснюється в наступному обліковому періоді, курсова різниця, визнана в кожному періоді до дати розрахунку, визначається на основі зміни у валютних курсах протягом кожного періоду.

Облікові аспекти.

Критерії визнання елементів фінансової звітності:

- Активи - ресурси, контролювані підприємством у результаті подій минулих періодів, від яких підприємство очікує одержання економічної вигоди в майбутньому.
- Зобов'язання - заборгованість підприємства, що виникла в результаті подій минулих періодів, урегулювання якої приведе до відтоку ресурсів підприємства, що містять економічну вигоду.
- Капітал - частка, що залишається в активах підприємства після вирахування всіх її зобов'язань.

• Дохід - збільшення економічних вигід протягом звітного періоду, у формі притоку (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаному із внесками власників.

• Видатки - зменшення економічних вигід протягом звітного періоду, що відбувається у формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, що ведуть до зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (акціонерами).

Актив повинен класифікуватися як оборотний у тому випадку, коли він задовольняє кожному з наступних критеріїв:

- його передбачається використовувати для цілей продажу або споживання при звичайних умовах операційного циклу підприємства;
- він призначений головним чином для цілей продажу;
- він являє собою кошти або еквіваленти коштів.

Всі інші активи повинні класифікуватися як необоротні.

Зобов'язання повинне класифікуватися як поточне, коли воно задовольняє кожному з наступних критеріїв:

- його передбачається погасити в рамках звичайного операційного циклу;
- воно підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітної дати;
- або у підприємства немає безумовного права відкладати погашення відповідного зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після звітної дати.

Всі інші зобов'язання повинні класифікуватися як довгострокові.

Визнанню у фінансовій звітності підлягають ті елементи, які відповідають вище перерахованим визначенням, у відношенні яких існує ймовірність одержання або відтоку майбутніх економічних вигід, пов'язаних з таким об'єктом, а також такий об'єкт має вартість або оцінку, що може бути вірогідно визначена.

За станом на 1 січня 2012 року вважати всі активи, які перебувають у власності підприємства, контролюваними та вірогідно оціненими на підставі первісної вартості (історичної вартості), зазначененої в первинних документах на момент їхнього визнання або на момент їхньої останньої переоцінки.

Вважати активами ті об'єкти, які не використовуються в основній діяльності, але від яких очікується одержання економічних вигід у випадку їхньої реалізації третім особам.

Об'єкти, які не визнаються активами, затверджуються спеціальним розпорядженням керівника Товариства.

Основною базисною оцінкою для елементів фінансової звітності, якщо інше не передбачене окремими МСФЗ (IFRS), вважати історичну вартість (собівартість).

Для складання фінансової звітності відповідно до МСФЗ (IFRS) керівництво здійснює оцінку активів, зобов'язань, прибутків і витрат на основі принципу обачності.

Перекручування та помилки у фінансовій звітності:

Помилки, допущені в попередніх звітних періодах - це неповне або перекручене відображення даних у фінансовій звітності за попередні звітні періоди, що виникли в результаті некоректного використання або неповного відображення інформації, що:

- була доступна при підготовці фінансової звітності за той звітний період;
- очікувалося, що буде отримана та прийнята до уваги при підготовці фінансової звітності.

До помилок відносяться:

- арифметичні помилки,
- неправильне застосування Облікової політики,
- пропуск або неправильне трактування операцій.

Помилки можуть виникнути при визнанні, оцінці, поданні або розкритті елементів фінансової звітності.

При виявленні несуттєвих помилок, що відносяться до попередніх звітних періодів, підприємство виправляє їх у періоді виявлення шляхом віднесення на фінансовий результат поточного періоду.

Якщо пропуск інформації для цілей звітності за МСФЗ (IFRS) є спотворенням дійсних фактів про діяльність та стан компанії, така інформація визнається істотною і матеріальною, та повинна бути розкрита / включена у звітність МСФЗ (IFRS).

Товариство окремо представляє кожен суттєвий клас статей.

При виявленні суттєвих помилок попередніх періодів підприємство виправляє їх шляхом віднесення на фінансовий результат попереднього періоду.

Пропуск або викривлення статей є суттєвими, якщо вони можуть (окремо чи в сукупності) впливати на економічні рішення, які приймають користувачі на основі фінансової звітності. Суттєвість залежить від розміру та характеру пропуску чи викривлення, що оцінюються за конкретних обставин. Визначальним чинником може бути як розмір або характер статті, так і поєднання статей.

Суттєвість окремих господарських операцій та об'єктів обліку визначається за вартісними критеріями суттєвості, встановленими з врахуванням орієнтовного порогу, визначеного в листі Міністерства фінансів України від 29.07.2003 р. № 04230-04108 «Про суттєвість у бухгалтерському обліку і звітності».

Для визначення суттєвості окремих об'єктів обліку, що відносяться до активів, зобов'язань і власного капіталу підприємства, приймається величина у 5 відсотків від підсумку відповідно всіх активів, всіх зобов'язань і власного капіталу підприємства за станом на 31 грудня року включно, що передує поточному.

Для визначення суттєвості окремих видів доходів і витрат приймається величина, що дорівнює 2 відсоткам чистого прибутку (збитку) підприємства.

Порогом суттєвості з метою відображення переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку приймається величина, що дорівнює 1 відсотку чистого прибутку (збитку) підприємства, або величина, що дорівнює 10 відсотковому відхиленню залишкової вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства обліковуються й відображаються в фінансової звітності відповідно до МСБО 38 (IAS) «Нематеріальні активи».

Нематеріальний актив визнається, якщо і тільки якщо:

- є ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, які відносяться до активу, надходитимуть до суб'єкта господарювання; та
- собівартість активу можна достовірно оцінити.

Нематеріальними активами визнаються контролювані Товариством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від підприємства і використовуються підприємством протягом періоду більше одного року (чи операційного циклу) для виробництва, торгівлі, в адміністративних цілях, або передачі у найм іншим особам.

Об'єкти нематеріальних активів класифікуються за групами:

- патенти;
- авторські права (зокрема. на програмне забезпечення);
- ліцензії;
- торгові марки, включаючи бренди та назви публікацій.

Програмне забезпечення, що є невіддільним необхідним для забезпечення роботи об'єктів основних засобів, враховується у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінюються за первісною (історичною) вартістю (собівартістю), що включає у себе вартість придбання, включаючи ввізне мито та податки на придбання, що не відшкодовуються після вирахування торгівельних та інших знижок та будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Собівартість внутрішньо створеного нематеріального активу складається з усіх витрат за створення, виробництво та підготовку активу до використання. Витрати на дослідження (науково-дослідні роботи) визнаються у періоді їх виникнення.

Наступні витрати на нематеріальні активи збільшують собівартість нематеріального активу у випадку, якщо:

- цілком ймовірно, що ці витрати приведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його початково оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можуть бути достовірно оцінені й віднесені до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Таким чином, після визнання активом, нематеріальний актив обліковується за його собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від зменшення корисності.

Облік вартості, яка амортизується, нематеріальних активів ведеться за кожним з об'єктів, що входить до складу окремої групи.

Амортизація нематеріальних активів нараховується прямолінійним методом, виходячи із терміну корисного використання, починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому актив став придатним до використання. Ліквідаційна вартість вважається рівною нулю. Нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття нематеріального активу. Амортизація визнається у прибутку або збитку, за винятком випадків, коли втілені в активі економічні вигоди поглинаються при виробництві інших активів. У цьому випадку амортизація становить частину собівартості іншого активу та включається в його балансову вартість.

Товариство оцінює, чи є визначенім або невизначенім строк корисної експлуатації нематеріального активу, та якщо він є визначенім, оцінює його тривалість, яка складає цей строк корисного використання. Очікуваний термін корисного використання нематеріальних активів визначається при взятті їх на облік спеціальною комісією, призначеною керівником Товариства виходячи з:

- очікуваного морального зносу, правових чи інших обмежень щодо термінів використання, чи інших причин;
- термінів використання подібних активів, затверджених керівником Товариства.

Термін корисного використання нематеріальних активів, визначений Товариством, не може становити менше двох та більше десяти років безперервної експлуатації.

Очікувані терміни корисного використання та метод нарахування амортизації аналізуються в кінці кожного звітного періоду, при цьому всі зміни в оцінках відображаються у звітності без перегляду порівняльних показників.

На дату звіту нематеріальні активи обліковуються за моделлю первісної вартості з урахуванням можливого знецінення відповідно до МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів».

Тестування на знецінення НМА з певним терміном використання

Товариство оцінює викупну вартість НМА на кожну звітну дату.

Визначення викупної вартості НМА для цілей тестування на знецінення

В якості викупної вартості для цілей відображення нематеріальних активів в обліку Товариство приймає цінність використання активу.

Тестування на знецінення НМА з невизначенім терміном використання

Товариство розглядає нематеріальний актив як такий, що має невизначений строк корисної експлуатації, якщо (виходячи з аналізу всіх відповідних чинників) немає передбачуваного обмеження періоду, протягом якого такий актив буде (за очікуванням) генерувати надходження чистих грошових потоків до товариства. Нематеріальний актив з невизначеним строком корисної служби не амортизується.

Товариство тестиє нематеріальний актив з невизначеним строком корисної служби на предмет знецінення шляхом зіставлення вартості відшкодування з його балансовою вартістю щорічно та за наявності ознак зменшення корисності.

Перегляд термінів корисного використання НМА з невизначеним терміном використання

Термін корисної служби нематеріального активу, що не амортизується, аналізується підприємством щорічно на предмет з'ясування, чи продовжують події та обставини забезпечувати правильність оцінки, згідно з якою даний актив має невизначений термін корисної служби. У разі негативної відповіді, зміна в оцінці терміну корисної служби з невизначеного на визначений підлягає відображення в обліку як зміну в обліковій оцінці згідно МСБО (IAS) 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Витрати на дослідження і розробки

Витрати на дослідження визнаються як витрати в момент їх здійснення.

Витрати на розробки визнаються як витрати в момент їх здійснення, але у виняткових випадках підлягають капіталізації, якщо відповідають критеріям визнання нематеріального активу.

Визнання нематеріального активу слід припиняти:

- а) в разі його вибуття,
- б) якщо від його використання або вибуття не очікується майбутні економічні вигоди.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, слід визначати як різницю між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу. Їх визнають у прибутку або збитку, коли припиняється визнання активу.

Розкриття інформації про НМА

Товариство розкриває у звітності інформацію, визначену згідно МСБО (IAS) 38 «Нематеріальні активи».

Основні засоби

Основні засоби Товариства обліковуються та відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до вимог МСБО (IAS) 16 «Основні засоби».

Основними засобами визнаються матеріальні об'єкти Товариства, що іх:

а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;

б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом періоду, яких становить понад один рік та вартість яких перевищує граничний розмір, встановлений Податковим Кодексом України для визначення терміну основний засіб.

Основні засоби вартістю, що не перевищує граничний розмір встановлений Податковим Кодексом України та строком корисного використання понад один рік, Товариство визнає у складі групи «Інші основні засоби» як малоцінні необоротні матеріальні активи, та нараховує амортизацію в розмірі 100% в момент введення таких активів в експлуатацію.

Собівартість об'єкта основних засобів слід визнавати активом, якщо і тільки якщо:

а) є ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до суб'єкта господарювання;

б) собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Основні засоби Товариства обліковуються по об'єктах. Об'єкти основних засобів класифікуються за окремими групами .

Підприємство виділяє наступні групи основних засобів:

група 1 - земельні ділянки

група 3 – будинки, споруди, передатні устрої

група 4 - машини й устаткування

група 5 - транспортні засоби

група 6 - інструменти, прилади, інвентар (меблі)

група 9 - інші основні засоби

Готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання в складі основних засобів, до моменту введення їх в експлуатацію обліковуються в складі капітальних інвестицій.

Об'єкт основних засобів, що може бути визнаний як актив, підлягає оцінці за собівартістю.

Собівартість об'єкта основних засобів містить у собі:

• покупну ціну за винятком торговельних знижок і повернень;

• імпортні мита;

• податки, що не відшкодовуються;

• будь-які прямі витрати, які відносяться до доставки активу в місце його використання та приведенню в стан, що забезпечує його функціонування відповідно до намірів керівництва підприємства.

Після визнання активом, об'єкт основних засобів слід обліковувати за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

У випадку наявності знецінення, активи відображаються за вирахуванням збитків від знецінення відповідно до МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів».

Виготовлені власними силами об'єкти основних засобів оцінюються за фактичним прямими затратам з їхнього виготовлення . Під час введення в експлуатацію їхню вартість порівнюють з вартістю відшкодування відповідно до МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів».

Підприємство розділяє витрати, пов'язані з основними засобами, на наступні види:

• утримування та техобслуговування;

• поточний ремонт;

• капітальний ремонт;

• модернізація.

Утримування та техобслуговування.

Витрати на утримання та техобслуговування основних засобів пов'язані з підтримкою об'єкта в справному працездатному стані і не зачіпають процедури ремонту, відновлення та заміни. Дані витрати не капіталізуються й визнаються як витрати періоду в міру їхнього виникнення.

Поточний ремонт.

Поточний ремонт є основним видом ремонту, спрямованим на підтримку працездатності об'єктів основних засобів. Поточний ремонт виконується для забезпечення або відновлення працездатності об'єкта основних засобів і полягає в заміні або відновленні окремих його частин. Поточний ремонт здатний забезпечити безвідмовну роботу об'єкта основних засобів протягом усього міжремонтного періоду і дозволяє тривалий час не прибігати до дорогого капітального ремонту.

Призначення видатків на такі ремонти визначаються як "ремонти та технічне обслуговування" об'єкта основних засобів, які не призводять до збільшення в майбутньому очікуваних від активу економічних вигід. Витрати, понесені в ході таких ремонтів, відносяться на витрати періоду по мірі їхнього виникнення. Підприємство не визнає в складі балансової вартості об'єктів основних засобів витрати на їхній поточний ремонт.

Капітальний ремонт.

До капітального ремонту відноситься вартість істотних оновлень і удосконалень основних засобів. Витрати на проведення капітального ремонту капіталізуються. Капітальний ремонт устаткування - це ремонт устаткування із заздалегідь установленим міжремонтним періодом, при якому, як правило, проводиться повне розбирання агрегату, заміна й відновлення всіх зношених деталей, вузлів та інших елементів конструкції, складання, вивірка, регулювання та випробування устаткування вхолосту і під навантаженням. Якщо при заміні одного із компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція з заміни розглядається як реалізація (викуп) старого компоненту.

До складу робіт з капітального ремонту можуть входити роботи з модернізації.

Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів розраховується прямолінійним методом відповідно до строків корисного використання.

Термін корисного використання за групами однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання та введення основних засобів в експлуатацію й затверджується головою правління Товариства. Термін корисного використання основних засобів переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

Термін корисного використання об'єктів основних засобів, придбаних у лізинг, встановлюється рівним терміну дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Використання прямолінійного методу припускає, що економічні вигоди від використання основних засобів розподіляються рівномірно в кожний період нарахування амортизації.

Нарахування амортизації основних засобів починається з наступного місяця з моменту введення активу в експлуатацію.

Сума, яка підлягає амортизації, становить первісну вартість або умовну вартість об'єкта основних засобів, за вирахуванням його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу - це очікувана сума, яку одержали б на даний момент від реалізації об'єкта основних засобів після вирахування очікуваних витрат на викуп, якби даний актив уже досяг того віку та стану, у якому, як можна очікувати, він буде перебувати наприкінці строку свого корисного використання.

Ліквідаційну вартість та строк корисної експлуатації активу слід переглядати принаймні на кінець кожного фінансового року та, якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміну (zmіни) слід відображати як зміну в обліковій оцінці відповідно до МСБО 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки".

Амортизація основних засобів нараховується з метою списання вартості відповідного активу протягом строку корисного використання і розраховується з використанням прямолінійного методу у діапазоні від 2 до 50 років.

Відповідно до законодавства України земля, де Товариство проводить свою діяльність, є власністю держави, тому у балансі Товариства не відображається. В подальшому, в разі придбання землі, вона буде відображатись у фінансовій звітності за вартістю придбання.

Незавершене будівництво включає витрати, безпосередньо пов'язані з будівництвом основних засобів, включаючи відповідний розподіл накладних витрат, понесених безпосередньо під час будівництва. Незавершене будівництво не амортизується. Амортизація незавершеного будівництва починається з моменту готовності даних активів до експлуатації, тобто коли вони перебувають у місці та стані, який забезпечує їхню експлуатацію відповідно до намірів керівництва.

Визнання об'єкта основних засобів слід припиняти:

а) після вибуття, або

б) коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання або вибуття.

Прибуток чи збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, слід включати до прибутку чи збитку, коли припиняється визнання об'єкта (якщо МСБО 17 не вимагає іншого після продажу з подальшою орендою).

Розкриття інформації про основні засоби

Товариство розкриває у звітності необхідну інформацію про основні засоби, визначену відповідно до МСБО (IAS) 16 «Основні засоби».

Інвестиційна нерухомість.

Відповідно до МСБО (IAS) 40 «Інвестиційна нерухомість», інвестиційною нерухомістю визнається нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана Товариством з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для:

- а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або
- б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли:

- а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю;
- б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Інвестиційна нерухомість обліковується за собівартістю. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які видатки, які безпосередньо віднесені до придбання.

Розкриття інформації про об'єкти інвестиційної нерухомості.

Товариство розкриває у звітності інформацію, визначену МСФЗ (IAS) 40 «Інвестиційна нерухомість».

Довгострокові активи, призначені для продажу, або припинена діяльність.

Класифікація активів як призначених для продажу та їх облік.

Об'єкти основних засобів, які були придбані (побудовані) з метою продажу і відповідають критеріям визнання, класифікуються як товари для перепродажу й враховуються відповідно до вимог МСФЗ (IFRS) 5 «Довгострокові активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

Необоротні активи класифікуються в категорію активів, утримуваних для продажу, в тому випадку, коли актив готовий до негайного продажу в його нинішньому стані, і ймовірність його продажу є дуже високою.

Оцінка класифікованої як призначеного для продажу довгострокового активу проводиться за найменшою з двох величин: балансовою вартістю та справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж.

Довгострокові активи для продажу не амортизуються.

Представлення порівняльної інформації

При класифікації необоротних активів (або ліквідаційної групи) у категорію активів, утримуваних для продажу, порівняльні показники звіту про фінансове становище не коригуються.

Порівняльні показники звіту про сукупні прибутки та звіту про рух грошових коштів по тих видах діяльності, які були класифіковані в якості припинених у звітному періоді, рекласифікуються і представляються як припинені види діяльності і в попередньому періоді або періодах.

Розкриття інформації про довгострокові активи, призначені для продажу, та припиненої діяльності

Товариство розкриває у звітності інформацію, необхідну відповідно до МСФЗ (IFRS) 5 «Довгострокові активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

Фінансові інвестиції.

Фінансові інвестиції обліковуються відповідно до МСБО (IAS) 32 «Фінансові інструменти: подання» і МСБО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка». З метою складання фінансової звітності класифікуються за категоріями:

- призначені з торгівлі;

- утримувані до погашення;
- що є на продаж;
- інвестиції в асоційовані компанії.

Інвестиції, призначені з торгівлі, враховуються за справедливою вартістю з зарахуванням її зміни у прибутку або збитку.

Інвестиції, які мають фіксований термін погашення і утримувані до погашення враховуються за амортизованою собівартості. Інвестиції, які не мають фіксованого терміну погашення, враховуються за собівартістю.

Інвестиції, що є на продаж, враховуються за справедливою вартістю з зарахуванням її зміни у власному капіталі.

Інвестиції в асоційовані компанії враховуються по дольовому методу.

Оренда.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо за умовами оренди передаються переважно всі ризики та винагороди щодо володіння, і оренда відповідає одному з критеріїв визнання, визначеному в МСБО (IAS) 17 «Оренда». Усі інші види оренди класифікуються як операційна оренда.

Ознаками, за якими компанія класифікує оренду в якості фінансової, є:

- оренда передає орендареві право власності на актив наприкінці строку оренди;
- орендар має право вибору придбати актив за ціною, що, як очікується, буде значно нижчою за справедливу вартість на дату, коли вибір може бути здійснений, і достатньою для обґрунтованої впевненості на початку оренди в тому, що вибір буде здійснено;
- строк оренди становить більшу частину строку економічної експлуатації активу, навіть якщо право власності не передається;
- на початку оренди теперішня вартість мінімальних орендних платежів дорівнює найменші в основному всій справедливій вартості орендованого активу;
- орендовані активи мають такий особливий характер, що тільки орендар може використовувати їх, не здійснюючи значних модифікацій.

Активи, що утримуються на умовах фінансової оренди, визнаються активами Товариства за найменшою із вартості, чи справедливою вартістю чи дисконтуваною вартістю мінімальних орендних платежів на дату отримання. Відповідна заборгованість включається до балансу як зобов'язання з фінансової оренди, з поділом на довгострокову й короткострокову заборгованість.

Фінансові витрати, визначаються з використанням методу ефективної ставки відсотка. Відсоток визначається за встановленим орендодавцем у договорі оренди чи як ставка можливого залучення. Фінансові витрати включаються до звіту про фінансові результати протягом відповідного періоду оренди.

Орендні платежі по операційній оренді відображаються у звіті про фінансові результати протягом відповідного періоду оренди. У разі надання в операційну оренду майна Товариства, суми, які підлягають отриманню від орендаря, відображаються як інший операційний дохід у сумі нарахованих поточних платежів.

Товариство розкриває у звітності необхідну інформацію відповідно до МСБО (IAS) 17 «Оренда».

Знецінення активів.

Підприємство відображає необоротні активи у фінансовому звітності з урахуванням знецінення, які враховуються відповідно до МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів».

Згідно МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів» облік знецінення активів буде базуватися на принципі обачності, дотримання якого, зокрема, не допускає завищення їх (активів) оцінки. Під знеціненням мається на увазі зниження корисності активів. Корисність активу зменшується, коли балансова вартість активу перевищує суму його очікуваного відшкодування (§8 IAS 36). Тестування активів на знецінення, підприємство проводитиме на основі вже виявлених ознак знецінення окремих об'єктів або генеруючих одиниць.

Ознаки знецінення активів зовнішні:

- протягом періоду ринкова вартість активу зменшилася значно більше, ніж могла б зменшитися, за очікуванням, унаслідок плину часу або звичайного використання;
- протягом періоду відбулися зміни зі значним негативним впливом на суб'єкт господарювання, або вони відбудуться найближчим часом у технологічному, ринковому, економічному або правовому оточенні, в якому діє суб'єкт господарювання, чи на ринку, для якого призначений актив;

- ринкові ставки відсотка або інші ринкові ставки доходу від інвестицій збільшилися протягом періоду, і це збільшення, ймовірно, вплине на ставку дисконту, застосовану при обчисленні вартості активу при використанні, і суттєво зменшить суму очікуваного відшкодування активу;

- балансова вартість чистих активів суб'єкта господарювання, що звітує, є більшою, ніж його ринкова капіталізація.

Ознаки знецінення активів внутрішні:

- є свідчення застаріння або фізичного пошкодження активу (моральний та фізичний знос, що впливає на актив);

- протягом періоду відбулися суттєві зміни, які негативно вплинути на суб'єкт господарювання, або очікується, що вони відбудуться у близькому майбутньому та змінять плани припинити використання активу, припинити або реструктуризувати господарську одиницю, до якої належить цей актив, продати його раніше від попередньо очікуваної дати і повторно оцінити строк корисної експлуатації цього активу, цього разу як визначений (як тільки актив відповідає визначенням активу, утримуваного для продажу (або ж його включено до групи, яка призначена для ліквідації і класифікована як така, що утримується для продажу), на нього вже не поширюється сфера застосування Стандарту МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів», натомість його слід відображати в обліку відповідно до МСФЗ 5 "Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність".);

- наявні свідчення з даних внутрішньої звітності, які вказують, що економічна ефективність активу є або буде гіршою, ніж очікувана.

За наявності ознак знецінювання активів, підприємство визначає суму очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування - більша з двох оцінок активу (або одиниці, яка генерує грошові кошти): справедливої вартості мінус витрати на продаж та його вартості при використанні.

Справедлива вартість мінус витрати на продаж – це сума, яку можна отримати від продажу активу або одиниці, яка генерує грошові кошти, в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами, мінус витрати на продаж. Витрати на вибуття - це припустимі витрати, які можна прямо віднести до вибуття активу, за винятком фінансових витрат і витрат з податку на прибуток.

Вартість при використанні - це теперішня вартість оцінених майбутніх грошових потоків, які, за очікуванням, виникнуть від активу або від одиниці, що генерує грошові потоки.

Якщо сума очікуваного відшкодування менше балансової вартості активу, різниця визнається збитками від знецінення в звіті про фінансові результати з одночасним зменшенням балансової вартості активу до суми відшкодування.

Специфіка діяльності підприємства передбачає враховувати все підприємство як одиницю генеруючу грошові потоки, тому знецінення окремого активу, у разі відсутності ознак знецінення Одиниці в цілому, у звітності не відображається.

Запаси.

Запаси обліковуються відповідно до МСБО (IAS) 2 «Запаси».

Відповідно до МСБО (IAS) 2 «Запаси», до запасів будуть відноситься активи, які відповідають наступним критеріям:

- а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або
- в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Згідно МСБО (IAS) 2 запаси визнаються підприємством, якщо вони належать йому і:

- існує велика ймовірність одержання економічної вигоди від їхнього використання в майбутньому;

- їхня вартість може бути вірогідно оцінена.

Підставою для включення (списання) матеріальних цінностей в (з) склад (у) запасів є передача ризиків і вигід, пов'язаних з володінням запасами.

Поточне місцевознаходження запасів на дату складання звітності не є визначальним чинником для підприємства при визнанні запасів і віднесененні їх до активів. Підприємство визнає активами придбані запаси на підставі переходу майнових ризиків, навіть якщо такі запаси фізично не доставляються на підприємство.

Запаси оцінюють за меншою з таких двох величин: собівартість та чиста вартість реалізації.

Запаси в обов'язковому порядку повинні оцінюватися за собівартістю. На дату звітності запаси підлягають уцінці до чистої вартості реалізації, якщо така вартість на 50% менше собівартості, або якщо запаси не використовувалися більше 5 років.

Чиста вартість реалізації – це попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу мінус попередньо оцінені витрати на завершення та попередньо оцінені витрати, необхідні для здійснення продажу.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання запасів (собівартість придбаних запасів) складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються суб'єктами господарювання податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження включаючи витрати на страхування ризиків транспортування запасів та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням запасів та послуг і приведенням їх до стану, придатного для використання в запланованих цілях. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Витрати на переробку запасів (собівартість виготовленої продукції, робіт, послуг) включають витрати, прямо пов'язані з одиницями виробництва, а саме:

- прямі матеріальні витрати;
- прямі витрати на оплату праці;

- виробничі накладні витрати, які відносяться на собівартість виготовленої готової продукції, виконаних робіт, наданих послуг, а саме змінні загальновиробничі та постійні розподілені загальновиробничі витрати;

- вартості придбаних послуг, прямо пов'язаних з виробництвом готової продукції (робіт, послуг);

- інших прямих витрат, у тому числі витрат з придбання електричної енергії (включаючи реактивну).

Виробнича собівартість продукції зменшується на справедливу вартість супутньої продукції, яка реалізується, та вартість супутньої продукції в оцінці можливого її використання, що використовується на самому підприємстві.

Для формування собівартості виготовленої продукції застосовується нормативний метод обліку витрат на виробництво та калькулювання фактичної виробничої собівартості продукції.

Виробничі накладні витрати поділяються на постійні та змінні виробничі витрати.

Змінні виробничі накладні витрати - це такі непрямі витрати на виробництво, які змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно обсягу виробництва, такі наприклад як витрати на допоміжні матеріали та непрямі витрати на оплату праці.

До складу змінних виробничих накладних витрат відноситься:

1. Амортизація виробничого та загально виробничого (цехового, дільничного, лінійного) призначення.

2. Витрати на обслуговування виробничого процесу:

- оплата праці та відрахування на соціальні заходи загальновиробничого персоналу, зайнятого обслуговуванням виробничого процесу;

- витрати на здійснення технологічного контролю за виробничими процесами та якістю продукції, робіт, послуг;

- інші витрати, які змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно обсягу виробництва.

Змінні загальновиробничі витрати розподіляються на кожен об'єкт витрат з використанням бази розподілу основної заробітної плати (без доплат і надбавок) виробничих робітників, виходячи з фактичної потужності звітного періоду.

Постійні виробничі накладні витрати - це ті непрямі витрати на виробництво, які залишаються порівняно незмінними незалежно від обсягу виробництва.

Розподіл постійних виробничих накладних витрат на витрати, пов'язані з переробкою, базується на нормальній потужності виробничого устаткування. Прийняти за базу розподілу змінних і постійних розподілених загальновиробничих витрат обсяг виробництва в метрах кубічних – 1200 м куб.

Нерозподілені постійні загальновиробничі накладні витрати визнаються витратами того періоду, в якому вони понесені та включаються до складу собівартості реалізованої продукції (робіт, послуг).

Розподілені постійні загальновиробничі витрати розподіляються на кожен об'єкт витрат з використанням бази розподілу - основну заробітну плату (без доплат і надбавок) виробничих робітників, виходячи з фактичної потужності звітного періоду.

До складу постійних виробничих накладних витрат відносяться наступні витрати:

1. Витрати на управління виробництвом:

а) оплата праці апарату управління цехами, дільницями, включаючи премії, матеріальну допомогу;

б) відрахування на соціальні заходи і медичне страхування апарату управління цехами, дільницями;

в) витрати на оплату службових відряджень персоналу цехів, дільниць;

г) інші витрати:

• вартість поштово-телеграфних послуг;

• вартість послуг зв'язку;

• вартість канцелярського приладдя;

• вартість послуг з участі в семінарах;

• витрати на придбання періодичних видань і спеціальної літератури виробничої тематики тощо.

2. Амортизація основних засобів усього виробничого та загальновиробничого (цехового, дільничного, лінійного) призначення.

3. Амортизація нематеріальних активів усього виробничого та загальновиробничого (цехового, дільничного, лінійного) призначення.

4. Витрати на утримання та експлуатацію необоротних активів виробничого та загально виробничого призначення:

а) вартість мастильних, обтиральних матеріалів та інших допоміжних матеріалів, необхідних для догляду за обладнанням і підтриманням його у працездатному стані;

б) оплата праці допоміжних робітників, які обслуговують обладнання, — налагоджуvalьників, мастильників, електромонтерів, слюсарів, ремонтних та інших допоміжних робітників;

в) відрахування на соціальні заходи і медичне страхування перелічених вище робітників;

г) вартість спожитого палива, електроенергії, води, пари та інших видів енергії на приведення в рух верстатів, насосів, пресів та інших виробничих механізмів загальновиробничого призначення;

д) вартість послуг допоміжних виробництв і послуг сторонніх організацій, пов'язаних з утриманням та експлуатацією обладнання;

е) вартість витраченого інструменту і пристосувань;

ж) витрати на операційну оренду основних засобів тощо.

5. Витрати, пов'язані з утриманням пожежної та сторожової охорони:

а) оплата праці та відрахування на соціальні заходи і медичне страхування робітників, зайнятих охороною виробничих приміщень;

б) послуги сторонніх організацій з охорони.

6. Витрати на ремонт основних засобів виробничого та загальновиробничого призначення, спрямованого на підтримку працездатності об'єктів основних засобів, який не призводить до збільшення в майбутньому очікуваних від активу економічних вигід :

а) витрати на ремонт будівель і споруд:

- вартість витрачених будівельних матеріалів і запасних частин;

- оплата праці та відрахування на соціальні заходи і медичне страхування робітників, які виконують ремонтні роботи;

- вартість послуг ремонтних цехів;

б) витрати на ремонт виробничого обладнання, інструментів і транспортних засобів:

- вартість запасних частин та інших матеріалів, витрачених при ремонті виробничого обладнання, транспортних засобів та інструментів;

- оплата праці та віdraхування на соціальні заходи і медичне страхування робітників, які виконують ремонтні роботи (слюсарів, верстатників та інших);

- вартість послуг ремонтних цехів та інших допоміжних виробництв з ремонту обладнання, транспортних засобів, інструментів.

7. Витрати на охорону праці й техніку безпеки:

а) поточні витрати на улаштування та утримання огорож машин, обладнання та їх рухомих частин, люків, отворів, вентиляційних пристройів;

б) витрати на установлення сигналізації, необхідної з метою безпеки для швидкого зупинення механізмів;

в) витрати на улаштування та утримання дезінфекційних камер, умивальників, душів, лазень та пралень на виробництві (на підприємствах, де надання цих послуг працюючим пов'язане з особливостями виробництва і передбачено колективним договором), а також на утримання роздягалень, шаф для спецодягу, сушарок та іншого подібного обладнання;

г) вартість матеріалів, використаних на улаштування та утримання засобів охорони праці;

д) вартість спецодягу, спецвзуття, обмундирування, окулярів та інших захисних пристосувань, що видаються найманим працівникам, необхідних їм для виконання професійних обов'язків, та інших засобів індивідуального захисту, мила та інших миючих засобів, знешкоджуючих засобів, молока та лікувально-профілактичного харчування згідно з переліком і нормами, установленими чинними нормативно-правовими законодавчими актами України, або на відшкодування витрат працівникам за придбання ними спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту у випадках невидачі їх адміністрацією;

е) вартість послуг сторонніх організацій, пов'язаних із проведенням попереднього (під час прийняття на роботу) і періодичних (протягом трудової діяльності) медичних оглядів працівників, зайнятих на важких роботах, роботах зі шкідливими або небезпечними умовами праці, або де необхідно провадити професійний добір (обов'язковий первинний та періодичний профілактичний наркологічний огляд), а також щорічний обов'язковий медичний огляд осіб віком до 21 року;

ж) оплата праці прибиральників, включаючи премії, матеріальну допомогу;

з) інші витрати на цілі, пов'язані з охороною праці (витрати на улаштування освітлення, що відповідає санітарним нормам і правилам (у тому числі місцевого освітлення робочих місць).

8. Витрати на охорону навколошнього природного середовища:

а) витрати на утримання та експлуатацію очисних споруд;

б) витрати на зберігання, переробку та охорону екологічно небезпечних відходів;

в) витрати на очищення стічних вод.

Інформація про суму загальновиробничих витрат розкривається у Звіті про фінансові результати окремою статтею.

Метод оцінки запасів при викупі

Підприємство при викупі запасів використовує наступні методи оцінки:

- при переміщенні запасів з базових складів в підрозділи у виробництво та при продажу запасів застосовувався метод ФІФО (перше надходження – перший відпуск).

Підприємство використовує той самий метод оцінки для всіх одиниць запасів, які мають однакове призначення й однакові умови використання.

Розкриття інформації про запаси.

Товариство розкриває у звітності необхідну інформацію відповідно до МСФЗ (IAS) 2 «Запаси».

Дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість - це договірні вимоги, пред'явлені покупцям і іншим особам на одержання коштів, товарів або послуг. Для цілей фінансової звітності дебіторська заборгованість класифікується як поточна (одержання очікується протягом поточного року або операційного циклу), або як довгострокова (дебіторська заборгованість, що не може бути класифікована як поточна).

Дебіторська заборгованість класифікується як торгова дебіторська заборгованість (що виникає за реалізовані в ході здійснення звичайної господарської діяльності роботи, товари й послуги) і не торгова (інша) дебіторська заборгованість.

Первісне визнання дебіторської заборгованості здійснюється по справедливій вартості переданих активів.

У фінансовій звітності короткострокова дебіторська заборгованість оцінюється і відображається по чистій вартості реалізації. Чиста вартість реалізації дебіторської заборгованості оцінюється з урахуванням наданих знижок, повернень товарів і безнадійної заборгованості.

Для відображення сумнівної дебіторської заборгованості на підприємстві створюється резерв сумнівних боргів. Резерв сумнівних боргів нараховується виходячи із класифікації дебіторської заборгованості за строками погашення (до 12 місяців, від 12 до 18 місяців, від 12 до 36 місяців) та на підставі аналізу платоспроможності окремих дебіторів з врахуванням факторів наявності об'єктивних свідчень про те, що Товариство не зможе стягнути дебіторську заборгованість.

Критеріями віднесення дебіторської заборгованості до сумнівної також є :

- строк позовної давності по заборгованості минає раніше, ніж через 12 місяців зі звітної дати;

- підприємство - боржник відсутній за адресою, зазначеною в документах;
- підприємство-боржник оголошений банкрутом.

Відповідні резерви на покриття збитків від сумнівої заборгованості визнаються в складі прибутку або збитку, коли існують об'єктивні свідчення того, що актив знецінився.

Дебіторська заборгованість боржника, виключеного з ЄДРПОУ, визнається безнадійною і підлягає списанню на витрати підприємства.

Фінансові активи представлені кредитами та дебіторською заборгованістю.

Класифікація залежить від характеру та цілі фінансових активів і визначається на момент первісного визнання.

Дохідна та інша дебіторська заборгованість з фіксованими платежами або платежами, які можна визначити, яка не має котирування на активному ринку, класифікується як кредиторська та дебіторська заборгованість. Кредиторська та дебіторська заборгованість оцінюються за собівартістю. Короткострокова дебіторська заборгованість, на яку не нараховуються відсотки, відображається за номінальною вартістю.

Довгострокова дебіторська заборгованість (крім відстроченого податку на прибуток) враховується залежно від її виду по амортизованій або дисконтованій вартості.

Власний капітал.

Статутний капітал включає у собі внески учасників. Сума перевищення справедливої вартості отриманих коштів над номінальною вартістю частки учасника відображається як емісійний дохід.

Підприємство визнає резервний фонд у складі власного капіталу, сформований відповідно до Статуту підприємства.

Підприємство нараховує дивіденди акціонерам, і визнає їх як зобов'язання на звітну дату тільки в тому випадку, якщо вони були затверджені на загальних річних зборах акціонерів та оголошенні до звітної дати включно.

Порядок розподілу накопиченого прибутку встановлюється Загальними Зборами акціонерів.

Акціонерний капітал визнається за історичною вартістю, нарахування на вплив від застосування МСБО (IAS) 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» для внесків, зроблених до 31 грудня 2000 року, коригування не здійснюється.

Зобов'язання і резерви.

Облік і визнання зобов'язань та резервів на підприємстві здійснюється відповідно до МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання визнаються підприємством, якщо їхня оцінка може бути вірогідно визначена й існує ймовірність зменшення економічних вигід у майбутньому внаслідок їхнього погашення. Якщо на дату балансу раніше визнані зобов'язання не підлягають погашенню, то їхні суми включаються до складу доходів звітного періоду.

Зобов'язання підприємства класифікується на довгострокові (термін погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Довгострокові зобов'язання (крім відстрочених податків з прибутку) відображаються залежно від виду або по амортизованій, або по дисконтованій вартості.

Поточна кредиторська заборгованість враховується і відображається у Балансі по первісній вартості, що дорівнює справедливій вартості отриманих активів чи послуг.

Підприємство проводить переведення частини довгострокової кредиторської заборгованості у складі короткострокової, коли за станом на дату Балансу в умовах договору до повернення частини суми боргу залишається менше 365 днів.

Резерви визнаються, коли підприємство має поточне юридичне або конструктивне зобов'язання внаслідок минулої події, і при цьому існує ймовірність, що воно буде змушене погасити дане зобов'язання і можна зробити достовірну оцінку зобов'язання. I відповідно МСБО (IAS) 37 "Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи" створені умовні зобов'язання відображаються у розділі III пасиву балансу у "Забезпечення наступних витрат і платежів" по статті "Поточні забезпечення". До них відносять нараховані у звітному періоді майбутні витрати та платежі (податки, гарантійні зобов'язання, резервні відрахування на сплату майбутніх відпусток працівників тощо), величина яких на дату складання балансу визначається шляхом попередніх

оцінок, а також суми цільового фінансування, витрати за якими на дату балансу також є розрахунковими.

Підприємство визнає як резерв - резерв відпусток, що формується щомісяця з фонду оплати праці та розрахункового оціночного коефіцієнта. Станом на 31 грудня звітного року підприємство коригує резерв майбутніх витрат на виплату відпусток працівникам виходячи з кількості невикористаних днів відпустки працівниками на кінець звітного року на підставі проведеній інвентаризації. Резерв на оплату єдиного соціального внеску нарахований на суму резерву на виплату відпусток .

Підприємство визнає умовні зобов'язання, виходячи з їх критеріїв визнання, покладаючись на оцінку ймовірності їх виникнення та сум погашення.

Фінансові зобов'язання

Первісне визнання та оцінка.

Товариство визнає фінансове зобов'язання у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли стає стороною контрактних положень щодо цього фінансового зобов'язання. МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» замінює частину МСБО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», що відносяться до класифікації і оцінки фінансових інструментів.

Фінансові зобов'язання, що перебувають у сфері дії МСФО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», підприємство класифікує як такі, що:

- у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка;
- фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Такі зобов'язання, в тому числі похідні фінансові інструменти, які є зобов'язаннями, у подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Фінансові зобов'язання включають: фінансові зобов'язання, оцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток; державні гранти; кредити і позики; кредиторська заборгованість по основній діяльності і інша кредиторська заборгованість; похідні інструменти, визначені як інструменти хеджування при ефективному хеджуванні. Рішення про класифікацію приймається при первісному визнанні. Класифікація залежить від характеристик договірних грошових потоків інструменту. Фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, зменшеною у випадку позик і кредитів на витрати, безпосередньо пов'язані з їх отриманням згідно з угодою.

Припинення визнання фінансових зобов'язань.

Товариство припиняє визнання фінансового зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) тоді і тільки тоді, коли фінансове зобов'язання погашається, тобто, коли заборгованість, визначену в контракті, погашено, анульовано або строк її дії закінчується. Якщо наявне фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни обліковуються як припинення визнання первісного зобов'язання і початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх обліковій вартості визнається у звіті про прибутки та збитки.

Подальша оцінка.

Подальша оцінка фінансових зобов'язань залежить від їх класифікації у такий спосіб:

Позикові кошти.

Товариство для складання фінансової звітності застосовує базовий підхід до обліку витрат за позиками, відображені в МСБО (IAS) 23 «Витрати на позики».

Позикові кошти спочатку визнаються за справедливою вартістю отриманих коштів за вирахуванням понесених витрат на проведення операції. Надалі позикові кошти враховуються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Різниця між справедливою вартістю отриманих коштів (за вирахуванням витрат по операції) і сумою до погашення відображається як відсотки до сплати протягом терміну, на який видана позика.

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, утворюють собівартість цього активу (капіталізуються).

Витрати за іншими позиками (відсоткові та інші витрати, понесені у зв'язку з залученням позикових коштів) визнаються в якості витрат того періоду, в якому вони понесені, та відображаються в звіті про фінансові результати.

В якості кваліфікованого активу компанія визнає актив, підготовка якого до передбачуваного використання або для продажу обов'язково вимагає значного часу. Під значним часом розуміється період понад два роки.

Винагорода працівникам.

Усі винагороди працівникам підприємство враховує як поточні, відповідно до МСБО (IAS) 19 «Виплати працівникам».

У процесі господарської діяльності підприємство сплачує обов'язковий єдиний соціальний внесок за своїх працівників у вигляді, передбаченому Законодавством України.

Визнання доходів і витрат.

Доходи.

Дохід підприємства – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає у ході звичайної діяльності суб'єкта господарювання, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу (згідно з МСБО (IAS) 18 «Дохід»).

Доходи підприємства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигід, а сума доходу може бути вірогідно визначена.

Суми, отримані від імені третіх сторін (такі, як податок на додану вартість та інші), не є економічними вигодами, що надходять до підприємства, і не ведуть до збільшення власного капіталу, тому, вони виключаються з доходу.

Дохід оцінюється за справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсації, яка має бути отримана з урахуванням суми будь-якої торговельної знижки чи знижки з обсягу, що надається суб'єктом господарювання. Справедлива вартість – це сума, за якою можна обміняти актив або погасити заборгованість в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

Особливих умов визнання доходу від реалізації готової продукції, товарів, робіт, послуг відповідно до політики підприємства не передбачено.

Дохід від реалізації продукції, товарів визначається в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) суб'єкт господарювання передав покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на товар;
- б) за суб'єктом господарювання не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими товарами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до суб'єкта господарювання надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
- г') витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг визначається методом відсотка завершеності. У разі надання підприємством послуг, виконання робіт, обумовлених контрактом протягом встановленого часу, дохід визнається у тому звітному періоді, у якому надані послуги, і розраховуються з урахуванням загальної вартості контракту і відсотка виконання, який існує на кінець звітного періоду. Результат операції, яка передбачає надання послуг, може бути попередньо оцінений достовірно у разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) можна достовірно оцінити суму доходу;
- б) є ймовірність надходження до суб'єкта господарювання економічних вигід, пов'язаних з операцією;
- в) можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду; та
- г) можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення.

Дохід від оренди за угодами про операційну оренду визнається в складі доходу на прямолінійній основі протягом строку оренди. При наданні підприємством послуг з операційної оренди, дохід визнається в тому звітному періоді, у якому надані послуги.

Відсотки, роялті та дивіденди.

Дохід, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів суб'єкта господарювання, що приносять відсотки, роялті та дивіденди, визначається, якщо:

а) є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надходитимуть до суб'єкта господарювання; та

б) можна достовірно оцінити суму доходу.

Дохід визнається на такій основі:

а) відсотки визнаються із застосуванням методу ефективної ставки відсотка на основі принципу нарахування;

б) роялті визнаються на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди; та

в) дивіденди визнаватися, коли встановлюється право акціонера на отримання виплати.

Розкриття інформації про доходи

Відповідно до вимог МСБО 18 «Дохід» розкриває:

- а) облікові політики, прийняті для визнання доходу, включаючи методи, які застосовуються для визначення ступеня завершеності операцій, що передбачають надання послуг;
- б) суму кожної суттєвої категорії доходу, визаного протягом певного періоду, включаючи дохід, отриманий від:
 - i) продажу товарів;
 - ii) надання послуг;
 - iii) відсотків;
 - iv) роялті;
 - v) дивідендів; та
 - в) суму доходу, який виникає від обміну товарів або послуг, що включені до кожної суттєвої категорії доходу.

Витрати.

Витрати визнаються одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони були здійснені, що називається відповідністю доходів та витрат.

В фінансовій звітності для відображення витрат використовується модель по функціях затрат відповідно до МСБО 1 «Подання фінансової звітності».

Собівартість реалізованих товарів визначається з застосуванням методу собівартості перших за часом надходження товарів (ФІФО);

Собівартість реалізованої продукції (робіт, послуг) складається з:

- виробничої собівартості продукції (робіт, послуг), яка була реалізована протягом звітного періоду;
- нерозподілених постійних загальновиробничих витрат, та;
- наднормативних виробничих витрат.

Оцінка виробничої собівартості реалізованої продукції здійснюється за методом собівартості першої за часом виготовлення продукції (ФІФО).

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг), визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони здійснюються і відображаються у Звіті про фінансові результати. Такі витрати поділяються на адміністративні витрати, витрати на збут та інші операційні витрати.

До адміністративних витрат відносяться такі загальногосподарські витрати, спрямовані на обслуговування та управління підприємством:

- витрати на оплату праці апарату управління;
- загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо);
- витрати на службові відрядження і утримання апарату управління підприємством та іншого загальногосподарського персоналу;
- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідвідення, охорона);
- винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо);
- витрати на зв'язок (поштові, телеграфні, телефонні, телекс, факс тощо);
- амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання;
- витрати на врегулювання спорів у судових органах;
- податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг);
- плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків, а також витрати;
- інші витрати загальногосподарського призначення.

Витрати на збут включають такі витрати, пов'язані з реалізацією (збутом) продукції (товарів, робіт, послуг):

- витрати пакувальних матеріалів для затарювання готової продукції на складах готової продукції;
- витрати на ремонт тари;
- оплата праці та комісійні винагороди працівникам підрозділів, що забезпечують збут;
- витрати на рекламу та дослідження ринку (маркетинг);

- витрати на передпродажну підготовку товарів;
- витрати на відрядження працівників, зайнятих збутом;
- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів, пов'язаних зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг (операційна оренда, страхування, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, охорона);
- витрати на транспортування, перевалку і страхування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів) відповідно до умов договору (базису) поставки;
- витрати на гарантійний ремонт і гарантійне обслуговування;
- витрати на страхування призначеної для подальшої реалізації готової продукції (товарів), що зберігається на складі підприємства;
- витрати на транспортування готової продукції (товарів) між складами підрозділів (філій, представництв) підприємства;
- інші витрати, пов'язані зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг.

До інших операційних витрат включаються:

- витрати на дослідження та ;
- собівартість реалізованих виробничих запасів, яка для цілей бухгалтерського обліку складається з їх облікової вартості та витрат, пов'язаних з їх реалізацією;
- собівартість реалізованих необоротних активів, утримуваних для продажу, та групи видуття;
- відрахування на створення резерву сумнівних боргів і суми списаної безнадійної дебіторської заборгованості;
- втрати від операційної курсової різниці (тобто від зміни курсу валюти за операціями, активами і зобов'язаннями, що пов'язані з операційною діяльністю підприємства);
- витрати по операційній оренді, включаючи амортизацію орендованого майна;
- втрати від знецінення запасів;
- нестачі й втрати від псування цінностей;
- визнані штрафи, пеня, неустойка;
- витрати на утримання об'єктів соціально-культурного призначення;
- пов'язані з купівлею - продажем валюти;
- інші витрати, що виникають під час операційної діяльності підприємства (крім витрат, що включаються в собівартість продукції (товарів, робіт, послуг)).

Підприємство в фінансовій звітності крім класифікації витрат за функцією, розкриває додаткову інформацію про характер операційних витрат, групуючи їх за такими економічними елементами:

- матеріальні затрати;
- витрати на оплату праці;
- відрахування на соціальні заходи;
- амортизація;
- інші операційні витрати.

До складу елемента "Матеріальні затрати" включається вартість витрачених у виробництві (крім продукту власного виробництва): сировини й основних матеріалів, купівельних напівфабрикатів та комплектуючих виробів, палива й енергії, будівельних матеріалів, запасних частин, тарі й тарних матеріалів, допоміжних та інших матеріалів. Вартість зворотних відходів, отриманих у процесі виробництва, не включається до елементу операційних витрат "Матеріальні затрати".

До складу елемента "Витрати на оплату праці" включаються заробітна плата за окладами й тарифами, премії та заохочення, матеріальна допомога, компенсаційні виплати, оплата відпусток та іншого невідпрацьованого часу, інші витрати на оплату праці.

До складу елемента "Відрахування на соціальні заходи" включається: відрахування на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, відрахування на індивідуальне страхування персоналу підприємства, відрахування на інші соціальні заходи.

До складу елемента "Амортизація" включається сума нарахованої амортизації основних засобів, нематеріальних активів та інших необоротних матеріальних активів.

До складу елемента "Інші операційні витрати" включаються витрати операційної діяльності, які не увійшли до складу наведених вище елементів, зокрема, витрати на відрядження, на послуги зв'язку, плата за розрахунково-касове обслуговування тощо.

До фінансових витрат відносяться витрати на проценти (за користування кредитами отриманими, за облігаціями випущеними, за фінансовою орендою тощо) та інші витрати підприємства, пов'язані із запозиченнями (крім фінансових витрат, які включаються до собівартості кваліфікаційних активів).

Втрати від участі в капіталі є збитками від інвестицій в асоційовані, дочірні або спільні підприємства, які обліковуються методом участі в капіталі.

До складу інших витрат включаються витрати, які виникають під час діяльності (крім фінансових витрат), але не пов'язані безпосередньо з виробництвом та/або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг). До таких витрат належать:

- собівартість реалізованих фінансових інвестицій (балансова вартість та витрати, пов'язані з реалізацією фінансових інвестицій);
- втрати від зменшення корисності необоротних активів;
- втрати від безоплатної передачі необоротних активів;
- втрати від неопераційних курсових різниць;
- сума уцінки необоротних активів і фінансових інвестицій;
- витрати на ліквідацію необоротних активів (розбирання, демонтаж тощо);
- залишкова вартість ліквідованих (списаних) необоротних активів;
- інші витрати діяльності.

До складу витрат майбутніх періодів включаються витрати, які здійснені у звітному періоді, але підлягають віднесенню до витрат у майбутніх звітних періодах.

Обставини, які ведуть до окремого розкриття інформації статей доходу та витрат, включають:

- а) списання запасів до чистої вартості реалізації або списання основних засобів до суми відшкодування, а також сторнування таких списань;
- б) реструктуризацію напрямів діяльності суб'єкта господарювання та сторнування будь-яких забезпечень на витрати на реструктуризацію;
- в) вибутия об'єктів основних засобів;
- г) вибутия інвестицій;
- г') припинена діяльність;
- д) урегулювання судових позовів;
- е) інші сторнування забезпечень.

Витрати з податку на прибуток.

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності підприємства відповідно до МСБО (IAS) 12 «Податки на прибуток».

Витрати по податку на прибуток, відображені у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного й відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподатковуваного прибутку за звітний період, розрахованої за правилами податкового законодавства України.

Відстрочений податок на прибуток визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена чи відшкодована у зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображені у фінансової звітності, і відповідними податковими базами активів та зобов'язань. Відстрочені податки з прибутку розраховуються по тимчасових різницях з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи й зобов'язання розраховуються по податкових ставках, які, як очікується, будуть застосовані в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені зобов'язання на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких у дію в найближчому майбутньому було достеменно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відбиваються в тому разі, якщо є вірогідність того, що наявність майбутнього оподатковуваного прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи або якщо такі активи можуть бути зараховані проти існуючих відстрочених податкових зобов'язань.

Пов'язані особи.

Відповідно до ознак пов'язаних осіб, наведених в МСБО (IAS) 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони», підприємство розкриває інформацію щодо відносин, операцій і залишків заборгованості, в тому числі зобов'язань, з пов'язаними особами.

Правила відносин із покупцями і формування ціни реалізації регламентуються Положенням про ціноутворення, затвердженим керівництвом підприємства.

Події, які відбулися після дати балансу.

Керівництво підприємства визначає порядок, дату підписання фінансової звітності й осіб уповноважених підписувати звітність.